

Ezzel az igével szokták megnyitni az adventi időszakot, az egyházi esztendőt. Benne (újra) Isten szólítja meg az embert. A Bibliában legtöbbször ezzel kezdi, amikor megszólít valakit: „ne félj”. Ne félj, mert Isten, aki magasan fölötted van, aki „az égben van, te pedig a földön” (Préd 5,1), aki szent, te pedig bűnös, mégis beszél veled, mégis van veled terve, kézen akar fogni, vezetni akar... – Itt ezzel kezdi: „örülj”. Ez több, mint a „ne félj”. Így csak akkor szól Isten az emberhez, amikor a Megváltó eljövetelét jelenti be: Lk 1,28 (Károli: „Örülj, kegyelembe fogadott...”), Lk 2,10 – de elhangzik a „ne félj” is (Lk 1,30; Lk 2,10), mert Isten ilyenkor is személyesen szól az emberhez: személyesen tehozzád jön el Krisztus. „Királyod érkezik hozzád, igaz és szabadító...” – „Üdvözítő született ma *nektek*”.

„Igaz és szabadító”, aki valóban igaz, és aki örökre megszabadít. Voltak Izráelnek / Júdának „igaz” királyai, akik félték az Urat, de éppen ezért tudták, hogy bűnösök: bűnbocsánatra, kegyelemre szorulnak. Voltak „szabadítók” is (Bírák könyve: „Isten szabadítókat, bírakat támasztott”), de ezek nem tudták megszabadítani Izráelt attól a hajlamától, hogy újra és újra elforduljon Istentől. Nem tudtak új természetet adni az embereknek. Az „igaz és szabadító” Király (mint szolga) „sokakat tesz igazzá ismeretével, és ő hordozza bűneiket” (Ézs 53,11), így lett nekünk a Szabadítónk.

„Alázatos és számaron ül, számarcsikó hátán.” Jézus beteljesíti ezt – virágvasárnap. Így kapcsolódik össze advent virágvasárnap. Adventben arra gondolunk, hogy Jézus eljött a földre – virágvasárnap már a megfeszítésre tekintünk. Mindkettő egy olyan esemény, amelyben az Úr Jézus megalázta magát. „Szolgai formát vett fel”, így az egész földi élete Önmaga megalázása volt, a kereszthalál. Azért vonult be számaron, „hogy beteljesedjék a próféta szava” (Mt 21,4), vagyis az, hogy „Királyod érkezik hozzád” (Izráel királyai is számaron vagy öszvéren jártak). Tudják, hogy Ő Király, Dávid Fiának szólítják. Elfogadja – és megy tovább a kereszting, ezt is azért teszi, „hogy beteljesedjenek” a próféciák és ezzel Isten akarata. Ő az a Király, aki kész megalázni magát, odaadni az életét, hogy nekünk is a Királyunk legyen, hogy „hozzánk is megérkezzen” a Király.

Békességet hirdet: Isten ajánlja fel a békét az embernek, aki bujkál, menekül előle, harcol ellene. „Békét hirdet a népeknek”: nekünk is, a távollevőknek (Ef 2,17). Akikkel addig ellenségek voltunk, azokkal is békében élhetünk. Ez ajándék, de az is, amikor megvalósítja bennünk, hogy „szeressétek ellenségeiteket”. „Uralma tengertől tengerig ér...”: ez nem csak akkor teljesedik be, amikor Jézus újra eljön. Most is mindenütt ott van, ahol ott vannak az övéi, akikben Ő az Úr.

A földön is Ő teremti meg a békét: „kiirtom a harci kocsit Efraimból és a lovat Jeruzsálemből...”. Ez az Ígélet Izráelről és Izráelnek szól, és ez is csak az Ő uralma alatt valósulhat meg: amikor visszajön, és egész Izráel „rátekint, akit átszegezett” (12,10). De aki már most rátekint – Izráel népéből is – és hisz benne, hogy Ő az Úr, annak most adja az Ő békességét.

Szabadulást hirdet: „a veled (velünk) kötött szövetség véérért”. „Vér kiontása nélkül nincs bűnbocsánat” (Zsid 9,22), nincs szabadulás. A bűnért nem lehetett akármilyen vért áldozni, csak hibátlan bárányét – ez mutatott előre Krisztusra. Ő a Bárány: kész volt hordozni a bűneinket, mintha Ő követett volna el minden bűnt – ennyire megalázta magát – és így szabadított meg minket. „A kútból, amelyben nincs víz”, ahonnan nem lehet kijönni, ahol csak elpusztulni lehet – a bűnben, amíg Ő ki nem szabadít.

Krisztus mint Király, aki „igaz és szabadító”, és Krisztus mint Bárány, akinek a véréért megszabadulhatunk. Az a csoda, és az Isten célja ezzel az üzenettel, hogy a Királyban és a megölt Bárányban is lássuk meg a Szabadítót. Ha megláttad így, akkor leszel „reménykedő fogoly”, akit Isten magához hív: a „kútból”, ami a halál helye, az „erősségbe”, ahol Isten az úr, ahol „semmi sem választhat el az Ő szeretetétől, amely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban”. „Királyod érkezik hozzád”: akkor fog megérkezni, ha így látod meg Őt: mint Királyt, aki megalázta magát, hogy a te Szabadítód és Királyod lehessen, és ezért imádod.

Zak 14,9 „Az ÚR lesz a király az egész földön. Azon a napon az ÚR lesz az egyetlen Isten, és neve az egyetlen név.”